

at kunne udstrække sit Krav paa Frisagelse for den stedlige Domsmyndighed til alle dem, som i den videre gældende Forstand ere danske Statsborgere. — Og paa den anden Side vilde man heller ikke kunne afvise, hvad der dog har været praktisk mange Gange, en fremmed Stats Indblanding over for saadanne Personer, saaledes som man har kunnet det tidligere, under Henviisning til, at de vare danske Statsborgere, og man vilde ikke kunne afvise en fremmed Stats Krav paa Beskuttelse for saadanne Personer, som den for sit Bedkommende erkendte for Statsborgere, naar vi maatte sige, at de for os kun vare fremmede eller Ublændinge.

Det er altsaa disse reelle Hensyn, der have ført Udvalget til at tilraade Bibeholdelsen af den gældende Ret paa den Maade, at dette Lovforslag ikke gør nogen Forandring i Statsborgerretten, men indskrænker sig til, hvad der ogsaa er dets egentlige Hensigt, at fastsætte ny Bestemmelser om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse, og denne Hovedændring, som vi foreslaa, finder altsaa sit Udtryk i Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 12, i hvilket sidste Forslag det udtrykkeligt foreslaas udtalt, at denne Lov gør ingen Forandring i Henseende til den Retstillings, der efter de hidtil gældende Regler tilkommer ikke-indsødte som Følge af, at de have taget Bopæl her i Landet eller have haft fast Ophold her i en vis Tid. Hermed staar endvidere i Forbindelse Ændringsforslag Nr. 3, hvor Ordene „udenlandsk Mand“ o. s. v. foreslaas forandrede til: „Personer, der ikke ifølge Fødsel have erhvervet Indfødsret, men dog ere fødte her i Riget, erhverve Indfødsret“ o. s. v., kort sagt, man undgaar at betegne Personer, der vilde falde ind under den Kategori, jeg har nævnt, som Ublændinge. — Det er i Forbindelse hermed, som den højtærede Formand har oplyst, at der vil være at foretage en Tekstrettelse i 2det Stykke af § 2, hvad der ikke er noteret udtrykkeligt i Ændringsforslaget; Ordet „udenlandsk“ maa udgaa ligesom i en anden Paragraf, hvor Ordet Statsborgerret forekommer, men ikke just i Parentes, dette Ord maa rettes til „Indfødsret“. Det er, som den højtærede Formand udtalte, vel en Tekstrettelse, som ikke behøver udtrykkelig at foreslaas.

De fleste af de andre Ændringsforslag indeholde ikke noget, som særlig behøver en længere Forklaring. Dette gælder saaledes om Ændringsforslag Nr. 2, at der efter Ordet „Overørigheden“ skal tilføjes i Parentes „i Kjøbenhavn Magistraten“ i Overensstemmelse med den sædvanlige Terminologi, og Ændringsforslaget Nr. 4, som fore-

slaar, at der i § 4, hvor der er Tale om Indfødsrets Erhvervelse ved Naturalisation, foreslaas slettet de Ord „de derom gældende Bestemmelser, jfr.“ Da vi nemlig kun kende den ene Maade for Naturalisation, som Grundloven foreskriver, blive disse Ord overflødige og noget misvisende. De anførte Ord kunne udgaa, og der henvises da direkte og kun til Grundloven.

Til samme Paragraf er der under Nr. 5 stillet et Ændringsforslag om, at „umyndige Børn“ forandres til „umyndige ægte Børn.“ Det er kun en Klargørelse, der kan ikke være Tvivl om, hvad der har været Lovforslagets Mening paa dette Punkt, at nemlig hele denne Paragrafætte, for saa vidt der er Tale om Børn, tænker paa ægte Børn, men Klargørelse turde ved en Lov som denne ikke være overflødig.

Derimod har Ændringsforslaget til § 5 under Nr. 6 ganske vist noget mere Betydning, fordi det i et Punkt retter, om man vil, noget i Lovforslaget. Det er ikke just det, at der, idet der er Tale om Børn, tilføjes, at det er ægte Børn, thi det er, som jeg nys bemærkede, i Virkeligheden Lovforslagets Mening, men vi tilføje udtrykkeligt: umyndige ægte Børn. Talen er nemlig om det Tilfælde, at en, der har dansk Indfødsret, opnaar fremmed Statsborgerret, og Spørgsmaalet er da, hvorvidt dette skal have til Følge, at hans Børn paa samme Maade gaa over fra dansk Indfødsret til fremmed Statsborgerret. Det er i Lovforslaget ordnet paa den Maade, at dette sker, medmindre selve Optagelsen i den fremmede Statsborgerret ikke medfører Børnenes Medtagelse. Vi have ment, at denne Regel for det første burde undergives den yderligere Begrænsning til kun at gælde umyndige Børn, og dernæst burde heller ikke i det Tilfælde, at Børnene forblive her i Riget, Erhvervelsen af den fremmede Statsborgerret medføre Børnenes Overgang paa lignende Maade. Vi tænke paa det ikke sjældne Tilfælde, at Manden forlader baade Hustru og Børn for at søge Lykken for egen Regning, som det hedder i Betænkningen, i fremmede Lande, og opholder sig der saa længe, at han opnaar fremmed Statsborgerret, mens hans Hustru og Børn stadig blive her; i saa Tilfælde er der ingen som helst Grund til at lade den Mand's Børn, selv om de ere umyndige, følge hans Overgang.

Forslag under Nr. 7 til § 6 er derimod en simpel Konsekvens af, at vi i det hele udgaa at benytte Udtrykket „dansk Statsborger“ for den, der har dansk Indfødsret, fordi Begrebet „dansk Statsborger“ bør være videre. — Til § 7 er der for det første